

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, më 26 nëntor 2020
Nr. ref.:AGJ 1642/20

AKTGJYKIM

në

rastin nr. KI209/19

Parashtrues

Memli Krasniqi

**Vlerësim i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të Gjykatës së Apelit të
Kosovës, Ka. Nr.664/2019, të 5 gushtit 2019**

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Arta Rama-Hajrizi, kryetare
Bajram Ljatifi, zëvendëskryetar
Bekim Sejdiu, gjyqtar
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, gjyqtare
Gresa Caka-Nimani, gjyqtare
Safet Hoxha, gjyqtar
Radomir Laban, gjyqtar
Remzije Istrefi-Peci, gjyqtare dhe
Nexhmi Rexhepi, gjyqtar

Parashtruesi i kërkesës

1. Kërkesa është dorëzuar nga Memli Krasniqi (në tekstin e mëtejshëm: parashtruesi i kërkesës) përfaqësuar nga Artan Qerkini avokat në Shoqërinë e Avokatëve "Sejdiu & Qerkini" sh.p.k nga Prishtina.

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesi i kërkesës konteston kushtetutshmërinë e Aktgjykimit të Gjykatës së Apelit të Kosovës, Ka.nr.664/2019, të 5 gushtit 2019 në lidhje me Vendimin e Agjencisë Kundër Korrupsionit nr.AKK-03-02-821/18, të 15 gushtit 2018.
3. Parashtruesi i kërkesës kërkon caktimin e masës së përkohshme ndaj Aktgjykimit të Gjykatës së Apelit të Kosovës, Ka.nr.664/2019, të 5 gushtit 2019.

Objekti i çështjes

4. Objekt i çështjes është vlerësimi i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të kontestuar, përmes të cilit pretendohet se parashtruesit të kërkesës i janë shkelur të drejtat dhe liritë themelore të tij të garantuara me nenin 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejshëm: Kushtetuta) në lidhje me nenin 6 (E drejta për proces të rregullt) të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (në tekstin e mëtejshëm: KEDNJ).

Baza juridike

5. Kërkesa bazohet në paragrafin 1 dhe 7 të nenit 113 [Juridiksioni dhe Palët e Autorizuara] të Kushtetutës, në nenet 22 [Procedimi i kërkesës] dhe 47 [Kërkesa Individuale] të Ligjit nr. 03/L-121 për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejshëm: Ligji) dhe në rregullin 32 [Parashtrimi i kërkesave dhe përgjigjeve] të Rregullores së punës së Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejshëm: Rregullorja e punës).

Procedura në Gjykatën Kushtetuese

6. Më 22 nëntor 2019, parashtruesi i kërkesës e dorëzoi kërkesën në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejshëm: Gjykata).
7. Më 27 nëntor 2019, Kryetarja e Gjykatës caktoi gjyqtaren Remzije Istrefi-Peci Gjyqtare raportuese dhe Kolegjin shqyrtues, të përbërë nga gjyqtarët Selvete Gërxhaliu-Krasniqi (kryesuese), Bajram Ljatifi dhe Radomir Laban.
8. Më 23 janar 2020, parashtruesi i kërkesës u njoftua për regjistrim të kërkesës dhe një kopje e kërkesës iu dërgua Gjykatës së Apelit të Kosovës.
9. Më 17 qershor 2020, Gjykata kërkoi nga Gjykata Themelore në Prishtinë që ta dorëzon dosjen e plotë lidhur me kërkesën nr. KI209/19.
10. Më 29 korrik 2020, Gjykata Themelore në Prishtinë dorëzoi dosjen e plotë lidhur me kërkesën nr. KI209/19.
11. Më 5 nëntor 2020, Kolegji Shqyrtues e shqyrtoi raportin e Gjyqtarës raportuese dhe njëzëri i rekomandoi Gjykatës pranueshmërinë e kërkesës si dhe shkeljen e të drejtës për gjykim të drejtë dhe të paanshëm siç garantohet me nenin 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 (1) të KEDNJ-së.

Përmbledhja e fakteve

12. Më 15 gusht 2018, Agjencia Kundër Korrupsionit (në tekstin e mëtejme: AKK) me Vendim AKK-03-02-821/18, konstatoi: (i) Ekziston konflikt i interesit në rastin e trajtuar me nr. AKK.-03-02-821/18, për parashtruesin e kërkesës, deputet i Kuvendit të Republikës së Kosovës dhe njëkohësisht Nën-President i Komitetit Olimpik të Kosovës (në tekstin e mëtejme: KOK); (ii) AKK njofton Kryetarin e Kuvendit dhe kërkon fillimin e proceduarve ligjore ndaj tij; (iii) AKK do të kërkojë fillimin e procedurës për kundërvajtje nga Gjykata kompetente; (iv) të gjitha vendimet që i nxjerrë AKK lidhur me konfliktin e interesit bëhen publike në ueb-faqen zyrtare të AKK-së.
13. Në Vendimin e lartpërmendur AKK kishte arsyetuar: (i) se parashtruesi i kërkesës e ushtron pozitën e deputetit konform Ligjit Nr.03/L-111 për të Drejtat dhe Përgjegjësitë e Deputetit, ndërsa pozitën Nën-President i Parë i Komitetit Olimpik të Kosovës e ushtron në bazë të Komitetit Olimpik, i cili funksionon sipas dispozitave të Ligjit 2003/24 për Sport, Ligji Nr. 04/L-075 për ndryshimin dhe plotësimin e Ligjit Nr. 2003/24 për Sport; (ii) AKK i ka dërguar shkresë paralajmëruese parashtruesit të kërkesës (AKK-DPK-03-02/1642/18) me të cilën është konstatuar se ushtrimi njëkohësisht i funksionit të Deputetit të Kuvendit të Kosovës dhe Nën-Presidentit i parë i Komitetit Olimpik është i ndaluar me Ligjin nr. 06/l-011 për Parandalimin e Konfliktit të Interesit në Ushtrimin e Funksionit Publik; (iii) nga parashtruesi i kërkesës është kërkuar që të heqë dorë nga njëri funksion brenda afatit ligjor, përndryshe AKK është e obliguar të veproj konform Ligjit nr. 06/l-011 për Parandalimin e Konfliktit të Interesit; dhe, se (iv) përkundër afatit ligjor të dhënë nga AKK, parashtruesi i kërkesës nuk ka ndërmarrë veprime me qëllim të evitimit të gjendjes së konfliktit të interesit në ushtrimin e funksionit publik.
14. Më 22 gusht 2018, AKK-ja paraqiti kërkesë për fillimin e procedurës për kundërvajtje në Gjykatën Themelore në Prishtinë-Departamenti i Përgjithshëm-Divizioni i Kundërvajtjes (në tekstin e mëtejme: Gjykata Themelore), nën dyshimin e bazuar se-parashtruesi i kërkesës-në kundërshtim me nenin 14 paragrafi 1 të Ligjit nr.06/L-011 për parandalimin e konfliktit të interesit, njëkohësisht ushtron funksionet Deputet i Kuvendit të Republikës së Kosovës dhe Nën-President i parë i Komitetit Olimpik të Kosovës.
15. Më 5 qershor 2019, Gjykata Themelore me Aktvendim K.nr.2608/19, vendosi se për shkak të mungesës së provave përfundon procedura e kundërvajtjes me pezullim kundër parashtruesit të kërkesës. Gjykata Themelore, mes tjerash, arsyetoi: (i) në pajtim me nenin 6 të ligjit nr.06/L-011 për parandalim të konfliktit të interesit, konflikti i interesit lind nga një rrethanë në të cilën zyrtari privat ka interes privat që ndikon në kryerjen me paanshmëri dhe objektivitet të detyrës së tij zyrtare; (ii) parashtruesi i kërkesës është anëtar i organit drejtues të KOK-ut por nuk ka prova se personalisht ka pozitë ekzekutive; dhe se, (iii) nuk ka argumente se KOK merr fonde direkt nga Kuvendi, prandaj në mungesë provash pezullohet procedura e kundërvajtjes.
16. Në një datë të paspecifikuar, AKK-ja paraqiti ankesë kundër vendimit të lartpërmendur të Gjykatës Themelore në Gjykatën e Apelit duke theksuar: (i) se

ekziston dyshimi se parashtruesi i kërkesës si zyrtar i lartë, ka rënë në konflikt interesi sepse si deputet i Kuvendit të Kosovës në të njëjtën kohë ushtron edhe detyrën e Nën-Presidentit të Parë të KOK-ut; (ii) AKK-ja i ka dërguar shkresë paralajmëruese parashtruesit të kërkesës me ç ‘rast ishte informuar se kishte rënë në konflikt interesi, sipas nenit 14 paragrafi 1 i Ligjit Nr. 06/L-011 për parandalim të konfliktit të interesit; dhe se, (iii) nga parashtruesi i kërkesës është kërkuar që të heqë dorë prej njërit funksion, porse ai nuk kishte ndërmarrë veprimet e kërkuara nga AKK-ja.

17. Më 5 gusht 2019, Gjykata e Apelit me Aktgjykim Ka.nr.664/2019 e aprovoi të bazuar ankesën e AKK-së dhe ndryshoi Aktvendimin e Gjykatës Themelore K.nr.2609/2018 të 5 qershorit 2019, ashtu që të pandehurit (parashtruesit të kërkesës) për kundërvajtjen nga neni 14 paragrafi 1 e sanksionuar sipas nenit 23 paragrafi 1 pika 1.1 të Ligjit Nr. 06/L-011 për parandalim të konfliktit të interesit, i shqiptohet gjoba prej 1.500 (njëmijë e pesëqind) euro, të cilën gjobë ka për ta paguar në afat prej 15 ditësh, nga dita e pranimit të këtij aktgjykimi, në të kundërtën gjoba e shqiptuar do të arkëtohet konform nenit 164.3 të LK-së.
18. Gjykata e Apelit, mes tjerash, arsyetoi: (i) Gjykata Themelore nuk ka vlerësuar drejtë provat e nxjerra dhe të deponuara nga palët në procedurë; (ii) arsyetimi i Gjykatës Themelore është kontradiktor dhe konfuz sepse çështje gjykimi nuk është lidhja e kontratave apo marrja e fondeve; (iii) çështje gjykimi është nëse i pandehuri (parashtruesi i kërkesës) ka rënë në konflikt interesi gjatë ushtrimit të funksioneve të tij; (iv) konstatohet pa dyshim se parashtruesi i kërkesës është Deputet i Kuvendit të Kosovës, në të njëjtën kohë ushtron edhe detyrën e Nënpresidentit të parë të Organizatës joqeveritare të KOK; (v) ndërkaq, bazuar në nenin 6 të Ligjit Nr. 06/L-011 për parandalim të konfliktit të interesit me kryetitull [Bordi Ekzekutiv] përbëhet prej: pika i) Presidentit, pika ii) Nën-President i Parë (pozita e parashtruesit të kërkesës), padyshim se i pandehuri (parashtruesi i kërkesës) në KOK mban pozitë udhëheqëse, e duke qenë në të njëjtën kohë edhe Deputet i Kuvendit të Kosovës, ai me veprimet e tij ka rënë ndesh me nenin 14.1 të Ligjit Nr. 06/L-011 për parandalim të konfliktit të interesit.
19. Gjykata e Apelit shtoi se *“Si rrjedhojë e të cekurave më lartë Kolegji e NDRYSHOI aktvendimin e goditur, ashtu që për veprën e kryer kundërvajtëse nga neni 14 par. I e sanksionuar sipas nenit 23 par. I pika 1.1 të Ligjit për Parandalimin e Konfliktit të Interesit në Ushtrimin e Funksionit Publik, konform të nenit 31 të LK-së, ia shqiptoj gjobën në shumë prej 1500 € (njëmijë e pesëqind) €, duke marrë parasysh të gjitha faktet dhe rrethanat në të cilat është kryer vepra Kundërvajtëse, të bindur se edhe me gjobën e shqiptuar do të arrihet qëllimi i ndëshkimit, ashtu që i pandehuri në të ardhmen të mos kryej vepra kundërvajtëse të njëjta apo të ngjashme”.*
20. Gjykata e Apelit nuk kishte njoftuar parashtruesin e kërkesës lidhur me ankesën e AKK-së kundër Aktvendimit të Gjykatës Themelore në Prishtinë K.nr.2608/19, të 5 qershorit 2019, dhe si rrjedhojë, Gjykata e Apelit kishte shqyrtuar vetëm pretendimet ankimore të AKK-së por jo edhe argumentet e parashtruesit të kërkesës.

21. Gjykata e Apelit po ashtu përcaktoi se kundër aktgjykimit të saj nuk lejohet ankesë.

Pretendimet e parashtruesit të kërkesës

22. Parashtruesi i kërkesës pretendon se i janë shkelur të drejtat dhe liritë themelore të tij të garantuara me nenin 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 (E drejta për proces të rregullt) të KEDNJ-së.
23. Parashtruesi i kërkesës pretendon: *“Parimi i barazisë së armëve dhe kontradiktoritetit ka gjetur gjerësisht shprehje në jurisprudencën e GJEDNJ-së dhe Gjykatës Kushtetuese jo vetëm në çështjet penale por edhe në çështjet civile dhe kundërvajtëse. Kështu jurisprudenca në fjalë ka theksuar se parimi i procesit të rregullt gjyqësor ka si element të vetin edhe të drejtën e secilës palë për të qenë e pranishme në seancë gjyqësore. Jurisprudenca kushtetuese dhe praktika e GJEDNJ kanë përcaktuar standarde edhe për pjesëmarrjen në gjykim me qëllim që t’i krijohen mundësitë secilës palë për të mbrojtur efektivisht të drejtën që pretendohet si e shkelur”*.
24. Parashtruesi i kërkesës pretendon: *“Në këtë rast, Gjykata e Apelit ka shkelur në mënyrë flagrante të drejtën e parashtruesit që në raport me palën kundërshtare të jetë e barabartë dhe po ashtu ka shkel të drejtën e parashtruesit që të dëgjohet në lidhje me pretendimet ankimore të palës kundërshtare. Në lëndën e Parashtruesit, Gjykata e Apelit fare nuk e njoftuar atë se pala kundërshtare në procedurën kundërvajtëse (Agjencioni Kundër Korrupsion) ka parashtruar ankesë ndaj Aktvendimit të gjykatës së shkallës së parë, me të cilin ishte refuzuar kërkesa e tyre, e për më shumë Parashtruesit nuk i është dhënë mundësia fare që të përgjigjet në pretendimet ankimore të palës së kundërt (AKK)”*.
25. Parashtruesi i kërkesës më tej shton: *“Gjykata e Apelit ka dëgjuar vetëm pretendimet e njëjës palë, ndërsa kërkuarit nuk i është dhënë mundësia të bënte mbrojtjen e tij para gjykatës duke paraqitur provat e argumentet e veta rreth objektit të kërkesës si dhe rreth pretendimeve të palës tjetër në gjykim”*.
26. Parashtruesi i kërkesës pretendon: (i) se nuk ka qenë i njoftuar se ndaj vendimit të gjykatës themelore, i cili ka qenë i favorshëm për të, pala kundërshtare (AKK) ka paraqitur ankesë në Gjykatën e Apelit; (ii) Gjykata e Apelit ka dëgjuar vetëm pretendimet e njëjës palë (AKK), ndërsa parashtruesit të kërkesës nuk i është dhënë mundësia për t’i paraqitur provat dhe argumentet e tij lidhur me objektin e kërkesës dhe pretendimeve të palës tjetër në gjykim (AKK); dhe se, (iii) e drejta për proces të rregullt përfshin gjithashtu edhe nocionin se të dy palët në një proces kanë të drejtë të kenë informacion për faktet dhe argumentet e palës kundërshtare.
27. Për të mbështetur pretendimet e tij, parashtruesi i kërkesës iu referohet aktgjykimeve të Gjykatës në rastet KI103/10 dhe KI108/10.
28. Në fund, parashtruesi i kërkesës kërkon nga Gjykata që (i) kërkesa e tij të shpallet e pranueshme; (ii) të konstatojë se Gjykata e Apelit ka shkelur nenin 31

të Kushtetutës dhe nenin 6 të KEDNJ-së; (iii) ta shpall të pavlefshëm Aktgjykimin e Gjykatës së Apelit; (iv) të urdhërojë kthimin e rastit në rivendosje; dhe, (v) të përcaktojë çfarëdo mase tjetër juridike që vlerësohet juridikisht e bazuar dhe e arsyeshme.

Dispozitat Relevante Ligjore

Ligji për Kundërvajtje Nr. 05/L-087

KAPITULLI XVII DËRGIMI I SHKRESAVE

Neni 79

Mënyra e dërgimit

2. Letërthirrjet për marrjen në pyetje ose për hetim, respektivisht për dhënien e mbrojtjes me shkrim, si dhe të gjitha vendimet nga dërgimi i të cilave rrjedhë afati për ankesë, i dërgohen personalisht të pandehurit. Në të njëjtën mënyrë i dërgohen vendimet të dëmtuarit për të cilët nga data e dërgimit rrjedhë afati për ankesë.

Neni 77

Llojet dhe komunikimi i vendimeve

1. Vendimet në procedurën e kundërvajtjes gjykata i merr në formë të:

1.1. aktgjykimit;

1.2. aktvendimit, dhe;

1.3. urdhëresës.

Neni 124

Nxjerrja e aktgjykimit

1. Procedura e kundërvajtjes përfundon me marrjen e aktgjykimit dënues ose lirues, të aktvendimit me të cilin pezullohet procedura ose të aktvendimit me të cilin kryesit të mitur të kundërvajtjes i shqiptohet masa edukuese.

Neni 126

Aktvendimi për përfundimin e procedurës së kundërvajtjes

1. Procedura e kundërvajtjes do të përfundoj me aktvendim kur konstatohet se:

[...]

1.8. nuk ka prova që i pandehuri e ka bërë kundërvajtjen;

Vlerësimi i pranueshmërisë së kërkesës

29. Gjykata së pari shqyrton nëse kërkesa i ka përmbushur kriteret e pranueshmërisë, të përcaktuara me Kushtetutë, të parashikuara me Ligj dhe të specifikuara më tej me Rregullore të punës.

30. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet paragrafëve 1 dhe 7 të nenit 113 [Juridiksioni dhe Palët e Autorizuara] të Kushtetutës, i cili përcakton:

“1. Gjykata Kushtetuese vendos vetëm për rastet e ngritura para gjykatës në mënyrë ligjore nga pala e autorizuar.

[...]

7. Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj.”

31. Për më tepër, Gjykata gjithashtu i referohet kriterëve të pranueshmërisë, siç janë të përcaktuara me Ligj. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet neneve 47 [Kërkesa Individuale], 48 [Saktësimi i kërkesës] dhe 49 [Afatet] të Ligjit, të cilët përcaktojnë:

Neni 47 [Kërkesa individuale]

“1. Çdo individ ka të drejtë të kërkojë nga Gjykata Kushtetuese mbrojtje juridike në rast se pretendon se të drejtat dhe liritë e tij individuale të garantuara me Kushtetutë janë shkelur nga ndonjë autoritet publik.

2. Individit mund ta ngritë kërkesën në fjalë vetëm pasi që të ketë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj.”

Neni 48 [Saktësimi i kërkesës]

“Parashtruesi i kërkesës ka për detyrë që në kërkesën e tij të qartësoj saktësisht se cilat të drejta dhe liri pretendon se i janë cenuar dhe cili është akti konkret i autoritetit publik të cilin parashtruesi dëshiron ta kontestoj.”

Neni 49 [Afatet]

“Kërkesa parashtrohet brenda afatit prej katër (4) muajsh. Afati fillon të ecë nga dita kur parashtruesit i është dorëzuar vendimi gjyqësor...”

32. Për sa i përket përmbushjes së kriterëve të pranueshmërisë siç janë cekur më lart, Gjykata vlerëson se parashtruesi i kërkesës është palë e autorizuar dhe konteston një akt të autoritetit publik, përkatësisht Aktgjykimin e Gjykatës së Apelit Ka.nr.664/2019 të 5 gushtit 2019, pasi i ka shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj. Parashtruesi i kërkesës gjithashtu ka sqaruar të drejtat dhe liritë themelore që ai pretendon se i janë shkelur, në pajtim me nenin 48 të Ligjit dhe e ka dorëzuar kërkesën në afatin e përcaktuar me nenin 49 të Ligjit.
33. Megjithatë, përveç kësaj, Gjykata shqyrton nëse parashtruesi i kërkesës i ka përmbushur kriteret e pranueshmërisë të përcaktuara në rregullin 39 [Kriteret e pranueshmërisë] të Rregullores së punës. Paragrafi 2 i rregullit 39 të Rregullores së punës përcakton kriteret në bazë të së cilave Gjykata mund të shqyrtoj kërkesën, duke përfshirë kriterin që kërkesa të mos jetë qartazi e pabazuar. Specifikisht, rregulli 39 (2) përcakton që:
- “Gjykata mund ta konsiderojë kërkesën të papranueshme, nëse kërkesa është qartazi e pabazuar, sepse parashtruesi nuk dëshmon dhe nuk mbështetë në mënyrë të mjaftueshme pretendimin e tij.”*
34. Pas ekzaminimit të ankesave dhe vërejtjeve të parashtruesit, Gjykata konsideron se kërkesa ngre çështje serioze të faktit dhe të ligjit të cilat janë të kompleksitetit të tillë sa që përcaktimi i tyre duhet të varet nga shqyrtimi i meritave. Kërkesa, prandaj, nuk mund të konsiderohet si qartazi e pabazuar brenda kuptimit të rregullit 39 (2) të Rregullores, dhe nuk është krijuar asnjë bazë tjetër për ta shpallur atë të papranueshme (Shih, për shembull, rastin e GJEDNJ-së, *A dhe B kundër Norvegjisë*, Aktgjykimi i 25 nëntorit 2016, paragrafi 55).
35. Rrjedhimisht, Gjykata shpall kërkesën të pranueshme.

Meritat e kërkesës

36. Gjykata rikujton që parashtruesi i kërkesës pretendon shkeljen e të drejtave të tij të garantuara me nenin 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] në lidhje me nenin 6 (E drejta për proces të rregullt) të KEDNJ-së.
37. Parashtruesi i kërkesës, në thelb, pretendon se parimi i “barazisë së armëve” është cenuar në dëm të tij për shkak: (i) se nuk ka qenë i njoftuar se ndaj vendimit të gjykatës themelore, i cili ka qenë i favorshëm për të, pala kundërshtare (AKK) ka paraqitur ankesë në Gjykatën e Apelit; (ii) Gjykata e Apelit ka dëgjuar vetëm pretendimet e njërës palë (AKK), ndërsa parashtruesit të kërkesës nuk i është dhënë mundësia për t’i paraqitur provat dhe argumentet e tij lidhur me objektin e kërkesës dhe pretendimeve të palës tjetër në gjykim (AKK); dhe se, (iii) e drejta për proces të rregullt përfshin gjithashtu edhe nocionin se të dy palët në një proces kanë të drejtë të kenë informacion për faktet dhe argumentet e palës kundërshtare.
38. Gjykata i referohet nenit 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] të Kushtetutës, që përcakton:

“1. Çdokujt i garantohet mbrojtje e barabartë e të drejtave në procedurë para gjykatave, organeve të tjera shtetërore dhe bartësve të kompetencave publike.

2. Çdokush gëzon të drejtën për shqyrtim publik të drejtë dhe të paanshëm lidhur me vendimet për të drejtat dhe obligimet ose për cilëndo akuzë penale që ngrihet kundër saj/tij brenda një afati të arsyeshëm, nga një gjykatë e pavarur dhe e paanshme, e themeluar me ligj”.

39. Gjykata po ashtu i referohet nenit 6 (1) (E drejta për një proces të rregullt), të KEDNJ-së, që përcakton:

“Çdo person ka të drejtë që çështja e tij të dëgjohet drejtësisht, publikisht dhe brenda një afati të arsyeshëm nga një gjykatë e pavarur dhe e paanshme, e krijuar me ligj e cila do të vendosë si për mosmarrëveshjet në lidhje me të drejtat dhe detyrimet e tij të natyrës civile, ashtu edhe për bazueshmërinë e çdo akuze penale në ngarkim të tij”.

40. Gjykata thekson se e drejta për barazi të armëve garantohet me nenin 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 (E drejta për një proces të rregullt) të KEDNJ-së dhe zbatimi i saj, është interpretuar nga Gjykata Evropiane për të Drejta të Njeriut (në tekstin e mëtejshëm: GJEDNJ). Gjykata bazuar në nenin 53 [Interpretimi i Dispozitave për të Drejtat e Njeriut] të Kushtetutës ka obligim kushtetues që të interpretojë të drejtat dhe liritë themelore në pajtim me praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së.

41. Rrjedhimisht, sa i përket interpretimit të pretendimeve për shkeljen e nenit 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së, Gjykata do t'i referohet parimeve të përgjithshme të konsoliduara nga praktika gjyqësore e GJEDNJ-së.

(i) Parimet e përgjithshme për “barazinë e armëve” siç janë zhvilluar me praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së

42. Parimi i barazisë së armëve është i qenësishëm në konceptin më të gjerë të gjyimit të drejtë dhe të paanshëm dhe është ngushtësisht i lidhur me parimin e kontradiktoritetit (shih rastin e GJEDNJ-së *Regner kundër Republikës Çeke*, Aktgjykim i 19 shtatorit 2017, paragrafi 146). Kriteri i “barazisë së armëve”, në kuptim të “ekuilibrit të drejtë” ndërmjet palëve, në parim zbatohet në rastet civile sikurse edhe penale (shih rastin e GJEDNJ-së *Feldbrugge kundër Holandës*, Aktgjykim i 7 korrikut 1987, paragrafi 44).
43. Barazia e armëve nënkupton se secilës palë duhet dhënë mundësia e arsyeshme për ta prezantuar rastin e tij-përfshirë dëshmitë e tij- nën kushte që nuk e vënë atë në situatë konsiderueshëm të pafavorshme (*substantial disadvantage*) karshi palës tjetër (shih rastin e GJEDNJ-së, *Dombo Beheer B.V. kundër Holandës*, Aktgjykim i 27 tetorit 1993, paragrafi 33).
44. Në rreshtat në vijim, do të prezantohen disa situata ku GJEDNJ-ja kishte konstatuar shkelje të parimit të barazisë së armëve:

a) Ankesa e palës nuk i ishte dërguar palës tjetër, e cila rrjedhimisht, nuk kishte pasur mundësi të përgjigjej (shih rastin e GJEDNJ-së, *Beer kundër Austrisë*, Aktgjykim i 6 shkurtit 2001, paragrafi 19);

b) Afati ishte ndërprerë vetëm kundrejt njëres palë, duke e vënë kështu, palën tjetër në një situatë konsiderueshëm të pafavorshme (shih rastin e GJEDNJ-së *Platakou kundër Greqisë*, Aktgjykim i 11 janarit 2001, paragrafi 48);

c) Vetëm njërit nga dy dëshmitarët kryesorë i ishte dhënë leja për t'u dëgjuar (shih *Dombo Beheer B.V. kundër Holandës*, cituar më lart, paragrafi 34-35);

ç) Pala kundërshtare kishte gëzuar favor të konsiderueshëm sa përket qasjes ndaj informatave relevante, kishte zënë pozitë dominuese në procedurë dhe kishte ushtruar influencë të konsiderueshme për sa i përket vlerësimit të gjykatës (shih rastin e GJEDNJ-së, *Yvon kundër Francës*, Aktgjykim i 24 prillit 2003, paragrafi 37).

d) Mos dhënia e ndihmës ligjore të njëres prej palëve u kishte pamundësuar atyre që në mënyrë efektive ta prezantojnë rastin e tyre përballë një kundërshtari shumë më të pasur (shih rastin e GJEDNJ-së, *Steel dhe Morris kundër Mbretërisë së Bashkuar*, Aktgjykim i 15 shkurtit 2005, paragrafi 72).

45. GJEDNJ-ja ka përcaktuar se kriteret e “drejtësisë” siç garantohen me nenin 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së mbulon procedurat në tërësi, dhe çështja nëse një person ka pasur një gjykim “të drejtë” shikohet me anë të analizës kumulative të të gjitha fazave, jo thjesht i një incident i veçantë ose mangësi procedurale, si rezultat, mangësitë në një fazë mund të korrigjohen në një fazë të mëvonshme (shih, për shembull, *Monnell dhe Morris kundër Mbretërisë së Bashkuar*, cituar më lart, paragrafët 55-70).
46. Është e papranueshme që njëra palë të paraqesë parashtresat (*submissions*) në një gjykatë pa dijeninë e palës tjetër dhe ndaj të cilave kjo e fundit nuk ka pasur mundësi të komentojë. Është çështje vetëm e palëve për të vlerësuar nëse një parashtresë meriton përgjigje (*reaction*). (Shih rastin e GJEDNJ-së, *APEH Üldözötteinek Szövetsége dhe të tjerët kundër Hungarisë*, Aktgjykim i 5 tetorit 2005, paragrafi 42).
47. Sa u përket rasteve ku ballafaqohen autoritetet ndjekëse me një individ privat, autoritetet ndjekëse mund të gëzojnë pozitë të privilegjuar që justifikohet me mbrojtje të rendit juridik. Megjithatë, kjo nuk duhet të rezultojë ashtu që një palë në procedurë civile ta vë në mënyrë të tepruar në situatë të pafavorshme karshi autoriteteve ndjekëse (Shih rastin e GJEDNJ-së, *Stankiewicz kundër Polonisë*, Aktgjykim i 6 prillit 2006, paragrafi 68).

(i) Zbatimi i parimeve të përgjithshme ndaj rrethanave të rastit konkret

48. Gjykata vë sërish në spikamë pretendimin qendror të parashtruesit të kërkesës: (i) se nuk ka qenë i njoftuar se ndaj vendimit të gjykatës themelore, i cili ka qenë i favorshëm për të, pala kundërshtare (AKK) ka paraqitur ankesë në Gjykatën e Apelit; (ii) Gjykata e Apelit ka dëgjuar vetëm pretendimet e njëres palë (AKK), ndërsa parashtruesit të kërkesës nuk i është dhënë mundësia për t'i paraqitur provat dhe argumentet e tij lidhur me objektin e kërkesës dhe pretendimeve të palës tjetër në gjykim (AKK); dhe se, (iii) e drejta për proces të rregullt përfshin gjithashtu edhe nocionin se të dy palët në një proces kanë të drejtë të kenë informacion për faktet dhe argumentet e palës kundërshtare.
49. Në rastin konkret, Gjykata vlerëson se nuk është detyrë e saj që të vlerësojë *in abstracto* dispozitat ligjore procedurale dhe materiale të vlefshme për zgjidhjen e rastit të parashtruesit të kërkesës. Detyrë kryesore e Gjykatës në këtë rast, është që të konstatojë nëse është respektuar parimi i “barazisë së armëve” dhe nëse procedurat në tërësi kanë qenë të drejta dhe në pajtim me garancitë procedurale të mishëruara në nenin 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së.
50. Për më tepër në këtë çështje, si rregull i përgjithshëm, vlerësimi i fakteve të rastit dhe interpretimi i ligjit janë çështje vetëm për gjykatat e rregullta, vlerësimet dhe konkluzionet e të cilave në këtë drejtim janë të detyrueshme për Gjykatën. Megjithatë, kur një vendim i një gjykate të rregullt është qartazi arbitrar, Gjykata mund dhe duhet ta vë atë në diskutim. (Shih rastin e GJEDNJ-së, *Sisojeva dhe të tjerët kundër Letonisë*, Aktgjykim i 15 janarit 2007, para. 89).
51. Gjykata dëshiron të sqarojë se nuk është detyrë e saj që të shqyrtojë nëse gjykatat e rregullta kanë interpretuar drejtë ligjin e zbatueshëm (ligjshmëria), por do të shqyrtojë nëse gjykatat në fjalë me vendimet e tyre kanë shkelur të drejtat dhe liritë individuale të mbrojtura me Kushtetutë (kushtetutshmëria), (Shih, për shembull, Rastin e Gjykatës Kushtetuese nr. KI72/14, *Parashtruese Besa Qirezi*, Aktgjykim i 4 shkurtit 2015, paragrafi 65).
52. Në rastin konkret, Gjykata vëren se Gjykata e Apelit (i) ka lexuar ankesën e parashtruesit të kërkesës të paraqitur në Gjykatën Themelore kundër vendimit të AKK-së; (ii) deklaratën e dhënë nga parashtruesi i kërkesës në seancën e shqyrtimit kryesor në Gjykatën Themelore; (iii) dëshminë e dëshmitarit BH, President i KOK-ut; (iv) dëshminë e dëshmitarit DA, zyrtar në AKK. Gjykata e Apelit e ndryshoi Aktvendimin e Gjykatës Themelore K. nr. 2609/2018 i 5 qershorit 2019, duke konstatuar se në bazë të shkresave të lëndës pa dyshim se parashtruesi i kërkesës është Deputet i Kuvendit të Kosovës, në të njëjtën kohë ushtron edhe detyrën e Nënpresidentit të parë të Organizatës joqeveritare të KOK, duke rënë ndesh me nenin 14.1 të Ligjit për Parandalimin e Konfliktit të Interesit për Ushtrimin e Funkcionit Publik (shih paragrafi 5 i Aktgjykimit të Gjykatës së Apelit Ka. nr. 664/2019 i 5 gushtit 2019).
53. Gjykata po ashtu vëren se nga dosja e plotë e kërkesës nr. KI209/19 por as nga përmbajtja e Aktgjykimit të kontestuar të Gjykatës së Apelit nuk ka ndonjë

dokument që tregon se parashtruesi i kërkesës është njoftuar për seancën gjyqësore të mbajtur në Gjykatën e Apelit, të vënë në lëvizje nga ankesa e AKK-së.

54. Gjykata vëren se parashtruesi i kërkesës nuk ka qenë në dijeni për ankesën e AKK në Gjykatën e Apelit dhe se atij nuk i është dhënë mundësia që të jetë i pranishëm në seancën gjyqësore të Gjykatës së Apelit, me qëllim që të përgjigjet ndaj ankesës së AKK-së.
55. Duke qenë se Gjykata e Apelit ka ndryshuar vendimin e Gjykatës Themelore që ka qenë i favorshëm për parashtruesin e kërkesës, Gjykata konsideron se Gjykata e Apelit ka pasur obligim ligjor dhe kushtetues që parashtruesin e kërkesës ta njoftojë për gjykimin e rastit të tij, në mënyrë që këtij të fundit t'i jepet mundësia që të përgjigjet ndaj ankesës së AKK-së.
56. Mos thirrja e parashtruesit të kërkesës që të jetë i pranishëm në seancën gjyqësore të Gjykatës së Apelit dhe pamundësia e tij që të përgjigjet ndaj ankesës së AKK-së, ka bërë që parashtruesi i kërkesës të vihet në pozitë të pabarabartë karshi palës kundërshtare AKK, çka ka rezultuar me cenimin të parimit të barazisë së armëve në dëm të parashtruesit të kërkesës.
57. Gjykata konsideron se është e papranueshme që njëra palë AKK të paraqesë ankesë në Gjykatën e Apelit pa dijeninë e palës tjetër parashtruesit të kërkesës dhe ndaj të cilës ky i fundit nuk ka pasur mundësi të komentojë. (Shih *mutatis mutandis* rastin e GJEDNJ-së, *APEH Üldözötteinek Szövetsége dhe të tjerët kundër Hungarisë*, cituar më lart, paragrafi 42).
58. Gjykata po ashtu konsideron se parashtruesi i kërkesës është dashur të thirret në seancë gjyqësore nga Gjykata e Apelit jo vetëm për ta ditur datën dhe vendin e seancës, por edhe për të pasur kohë të mjaftueshme për ta përgatitur rastin e tij dhe për të qenë i pranishëm në seancë gjyqësore (shih rastin e Gjykatës Kushtetuese nr. KI108/10, *Parashtrues Fadil Selmanaj*, Aktgjykim i 6 tetorit 2011, paragrafi 66 dhe referencat e përmendura aty).
59. Nga sa më sipër, Gjykata konstaton se në rastin konkret ka pasur shkelje të nenit 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së.

Kërkesa për masë të përkohshme

60. Gjykata po ashtu vëren se parashtruesi i kërkesës kërkon caktimin e masës së përkohshme ndaj Aktgjykimit të Gjykatës së Apelit Ka. nr. 664/2019 të 5 gushtit 2019 me arsyetim: “[...] kërkohej nga kjo Gjykatë e nderuar që të lëshojë masë të përkohshme, vlerësojë këtë Kërkesë si të pranueshme, të konstatojë shkeljet, të shpallë të pavlefshëm Aktgjykimin e Gjykatës së Apelit të sfiduar me këtë Kërkesë, dhe ta kthej rastin në rivendosje.”
61. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet nenit 27 [Masat e përkohshme] të Ligjit, që parasheh:

“1.Gjykata Kushtetuese sipas detyrës zyrtare ose me kërkesë të palës mund të vendos përkohësisht masa të përkohshme ndaj një çështjeje që është

objekt i procedurës, nëse këto masa janë ë nevojshme për të evituar rreziqe ose dëme të pariparueshme, ose nëse marrja e këtyre masave të përkohshme është në interes publik.

2.Kohëzgjatja e masave të përkohshme duhet të jetë e arsyeshme dhe proporcionale”.

62. Gjykata vlerëson se nga përmbajtja e kërkesës rezulton se nuk plotësohen kushtet për rrezik apo dëm të pariparueshëm apo se bëhet fjalë për interes publik. Veç kësaj, Gjykata ka konstatuar shkelje të natyrës procedurale dhe nuk ka vendosur nëse parashtruesi i kërkesës ka pasur konflikt interesi ose jo.
63. Gjykata refuzon kërkesën për caktim të masës së përkohshme.

Përfundim

64. Gjykata përfundon se në rastin konkret ka konstatuar shkelje të parimit të barazisë së armëve si një nga komponentët e të drejtës së përgjithshme për një gjykim të drejtë dhe të paanshëm që garanton drejtësi procedurale të mishëruar në nenin 31 të Kushtetutës dhe nenin 6 të KEDNJ-së.
65. Gjykata thekson se konstatimi i shkeljes së nenit 31 të Kushtetutës dhe nenit 6 të KEDNJ-së nuk paragjykon zgjidhjen materiale të këtij rasti, pra nëse parashtruesi i kërkesës ka rënë në konflikt interesi ose jo. Ajo çështje bie në fushëveprimin dhe duhet të zgjidhet nga gjykatat e rregullta
66. Megjithatë, konstatimi i shkeljes së nenit 31 të Kushtetutës dhe nenit 6 të KEDNJ-së në dëm të parashtruesit të kërkesës obligon Gjykatën e Apelit që në rigjykim të kësaj çështje ta ftojë parashtruesin e kërkesës dhe që atij t'i akordojë mundësi efektive që të përgjigjet ndaj ankesës së AKK-së- duke gjetur kështu-balancën e drejtë ndërmjet palëve ndërgjyqëse në pajtim me parimin e barazisë së armëve (shih rastin e GJEDNJ-së, *Streletz, Kessler dhe Krenz kundër Gjermanisë*, Aktgjykim i 22 marsit 2001, paragrafi 51).

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese, në pajtim me nenin 113.7 të Kushtetutës, me nenet 20, 27 dhe 47 të Ligjit dhe me rregullin 59 (1) dhe 66 të Rregullores së punës, në seancën e mbajtur më 5 nëntor 2020, njëzëri

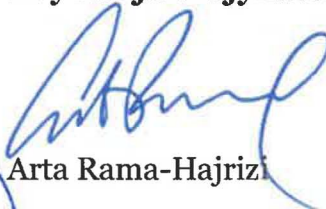
VENDOS

- I. TA SHPALLË kërkesën të pranueshme;
- II. TË KONSTATOJË se ka pasur shkelje të nenit 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] të Kushtetutës në lidhje me paragrafin 1 të nenit 6 [E drejta për një proces të rregullt] të Konventës Evropiane për të Drejta të Njeriut;
- III. TË SHPALLË të pavlefshëm Aktgjykimin e Gjykatës së Apelit, [Ka. nr. 664/2019], të 5 gushtit 2019;
- IV. TA KTHEJË Aktgjykimin e Gjykatës së Apelit, [Ka. nr. 664/2019], të 5 gushtit 2019 për rishqyrtim në pajtim me këtë Aktgjykim;
- V. TA URDHËROJË Gjykatën e Apelit që të njoftojë Gjykatën, në pajtim me rregullin 66 (5) të Rregullores së punës, për masat e ndërmarra për ta zbatuar Aktgjykimin e Gjykatës jo më larg se më 3 maj 2021;
- VI. TA REFUZOJË kërkesën për caktim të masës së përkohshme;
- VII. TË MBETET fuqimisht e angazhuar në këtë çështje në pritje të pajtueshmërisë me këtë urdhër;
- VIII. TË URDHËROJË që ky Aktgjykim t'i kumtohet Palëve dhe në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit, të publikohet në Gazetën Zyrtare;
- IX. TË SHPALLË që ky Aktgjykim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtarja raportuese

Remzije Istrefi-Peci

Kryetarja e Gjykatës Kushtetuese

Arta Rama-Hajrizi

